

பொருண்மையியல் நோக்கில் சங்கத் தூதுப் பாடல்கள்

Association Messenger songs for semantic purposes

V. Bagyaraj

Assistant Professor,

C. Kandaswami Naidu College for Men,

Anna Nagar East, Chennai.

vbagyaraj157198@gmail.com

Published: 23 December 2021

To cite this article (APA): Bagyaraj, V. (2021). பொருண்மையியல் நோக்கில் சங்கத் தூதுப் பாடல்கள். *Journal of Valartamil*, 2(2), 119-131. <https://doi.org/10.37134/jvt.vol2.2.10.2021>

To link to this article: <https://doi.org/10.37134/jvt.vol2.2.10.2021>

ஆய்வுச்சாரம்: பொருண்மையானது சொல்லின் பொருளைக் குறிக்கும் தன்மையாகும். சொல்லின் பொருள் என்பது மொழியின் ஒரு கூறாகும். எனவே, பொருண்மையியலை மொழியியலின் ஒரு கூறாகக் கூறலாம். மனிதன் மொழியின்மீது எப்போதும் ஆர்வம் கொண்டவனாக விளங்குகிறான். மொழியியல் குறியீடுகளுக்கு இடையே உள்ள தொடர்பைப் புரிந்துகொள்வதில் நாட்டம் கொண்டவனாக விளங்குகிறான். சொற்கள் வெளிப்படையாகவும், குறிப்பாகவும் பொருளை உணர்த்தும், சில சொற்கள் பொருள் உணர்த்தும்போது வெளிப்படையாகப் பொருளை உணர்த்தும்; சில குறிப்பாகப் பொருளை உணர்த்தும்; சில சொற்கள் சூழல் அமையாமல் பொதுவான பொருளைப்பெற்றும் விளங்கும். ஒரு சொல் தன்னுடைய பொருளை விளக்காது, அதனோடு தொடர்புடைய வேறு ஒரு பொருளை விளக்குவதே ஆகுபெயர் எனக்கொள்ளப்படுவதால் இதையும் குறிப்புப் பொருளாகக் கொள்ளலாம். அன்மொழித் தொகையையும் இவ்வாறே கொள்ள வேண்டும். பொருள் அமைப்பில் இலக்கணம் உடையது, இலக்கணப் போலி, மருஉ, இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழு உக்குறி ஆகியவை இருவகை வழக்குகளுள் இயல்பு வழக்கு, தகுதி வழக்கு ஆகியவற்றுள் அடக்கும் இவ்விலக்கணத்தின்வழி சங்கத் தூது பாடல்களில் எவ்வாறு பயின்று வந்துள்ளன என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கருச்சொற்கள்: இலக்கணப் போலி, மருஉ, இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழு உக்குறி, துஞ்சூர் யாமம்.

Abstract: The term meaning is the definition of the word. The meaning of a word is a component of language. Therefore, semantics can be said to be a component of linguistics. Man has always been interested in language. Seems to be interested in understanding the relationship between linguistic codes. Words convey meaning explicitly and specifically. Some words convey meaning explicitly when conveying meaning; some will make sense

பொருண்மையியல் நோக்கில் சங்கத் தூதுப் பாடல்கள்

of the particular; Some words have a general meaning without context. A word does not explain its meaning, but can also be taken as a reference because the metonymy is used to describe another meaning related to it. The same should be said for the amount of *Anmozhi*. The purpose of this article is to examine how grammatical term, grammatical duplication, morpheme, idiosyncrasy, ambiguity, and group pronouns have been studied in the *sangam* messenger songs (*sanga thoothu paadalkal*) through this grammar, which includes both the natural case and the qualifying case.

Keywords: Grammar duplication, *marroou*, *idakkarakkal*, *mangalam*, *kuzooukkuri*, *thunjoor Yaamam*.

முன்னுரை

மொழியானது இரண்டு கூறுகளின் அடிப்படையில் செயல்படக்கூடியது. ஒன்று சொன்மை வெளிப்பாடு, மற்றொன்று பொருண்மை வெளிப்பாடு. சொன்மை வெளிப்பாடாவது ஒலி, சொல், தொடர் என்ற அமைப்புகளைப் பெற்று இயங்குவது. பொருண்மை வெளிப்பாடாவது சொற்களும் தொடர்களும் பொருளை உணர்த்தல் ஆகும். இதனையே தொல்காப்பியர்,

"பொருண்மை தெரிதலும் சொன்னை தெரிதலும்

சொல்லி னாகும் என்மனார் புலவர்." (தொல்.சொல்.பெயரியல்.2)

என்று கூறுவர். எல்லாச் சொற்களும் பொருளைக் குறிப்பனவாகும். அவ்வாறு பொருள் உணர்த்தும் தன்மையை ஆராயும் இயலைப் பொருளியல் (Semantics) என்பர். சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பயின்றுவரும் ஒவ்வொரு சொற்களுக்கும் ஒவ்வொரு பொருளும் சூழல் அடிப்படையில் ஒரு பொருளும் என ஒரு சொல்லுக்குப் பலபொருள் பலசொல்லுக்கு ஒரு பொருள் என பல பொருண்மைகளைக் காணலாம். மேலும், சொற்கள் அனைத்துமே பொருளைக் குறிக்கும் தன்மை வாய்ந்தன அல்லவா? இக்கருத்தையும் தொல்காப்பியர்,

"எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே" (தொல்.சொல்.பெயரியல்.1)

என்று சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்கியுள்ளார். பொருண்மையியல் என்பது, சொல்லின் பொருளைக் குறிக்கும் தன்மையாகும். சொல்லின் பொருள் என்பது மொழியின் ஒரு கூறாகும். எனவே, பொருண்மையியலை மொழியியலின் ஒரு கூறாகக் கூறலாம். மனிதன் மொழியின் மீது எப்போதும் ஆர்வம் கொண்டவனாக விளங்குகிறான். மொழியியல் குறியீடுகளுக்கு இடையே உள்ள தொடர்பைப் புரிந்துகொள்வதில் நாட்டம் கொண்டவனாகக் காணப்படுகிறான்.

சொற்கள் வெளிப்படையாகவும், குறிப்பாகவும் பொருளை உணர்த்தும், சில சொற்கள் பொருள் உணர்த்தும்போது வெளிப்படையாகப் பொருளை உணர்த்தும்; சில குறிப்பாகப் பொருளை உணர்த்தும்; சில சொற்கள் சூழல் அமையாமல் பொதுவான பொருளைப் பெற்றும் விளங்கும். அப்பொருள் பல்வேறு சூழல்களில்

பயன்படுத்தப்பட்டு ஒரு பொது அமைப்பைப் பெற்று விளங்குவதாகவும் அமையும். இதனையே வெளிப்படைப்பொருள் என்று கூறலாம்.

“தெரிபுவேறு நிலையலும் குறிப்பின் தோன்றலும்

இருபாற்று என்ப பொருண்மை நிலையே” (தொல்.சொல். பெயரியல்.3)
என்று சொல், தன் பொருளைக் குறிப்பதில், தொல்காப்பியரால் இருவகைப் படுத்தப்படுகின்றது.

சூழ்நிலையின் காரணமாக வெளிப்படையான பொருள் மாற்றம் பெற்று, குறிப்புப் பொருளை உணர்த்துகின்றது. அவ்வாறு அக்குறிப்புப்பொருள் வேறு ஒரு பொருளை உணர்த்துவதாக இருந்தாலும் அது வெளிப்படைப் பொருளோடு எவ்வகையிலாவது தொடர்புபெற்று விளங்கும். ஆகுபெயரை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். அதாவது, ஒருசொல் தன்னுடைய பொருளை விளக்காது, அதனோடு தொடர்புடைய வேறு ஒரு பொருளை விளக்குவதே ஆகுபெயர் எனக்கொள்ளப்படுவதால் இதையும் குறிப்புப் பொருளாகக் கொள்ளலாம். அன்மொழித் தொகையையும் இவ்வாறே கொள்ள வேண்டும். பொருள் அமைப்பில் இலக்கணம் உடையது, இலக்கணப் போலி, மரூஉ, இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழு உக்குறி ஆகியவை இருவகை வழக்குகளுள் இயல்பு வழக்கு, தகுதி வழக்கு ஆகியவற்றுள் அடக்கும் இலக்கணத்தின்வழி சங்கத் தூது பாடல்களில் எவ்வாறு பயின்று வந்துள்ளன என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

சண்முகம். செ (1989), பொருண்மையியல் என்னும் நூலில் பொருண்மையியலை விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மொழியியலின் ஓர் அங்கமான பொருண்மையியல் மொழியலகுகளின் பொருளை விளக்குகின்ற ஒரு பிரிவாகும். இதை, வருணனைப் பொருண்மையியல் மொழியலகுகளான சொல்லையும் தொடர்களின் பொருளையும் ஆராய்ந்து விளக்க முற்படுகிறது. வரலாற்றுப் பொருண்மையியல் மொழி அலகுகளின் பொருள் மாற்றத்தையும், அம்மாற்றத்திற்கான காரணங்களையும் விளக்குகிறது. பொதுவழிப் பொருண்மையியல் உலக மொழிகளில் காணப்படும் மொழி அலகுகளின் பொருளையும், பொதுவான மொழி அலகுகளின் பொருளையும் ஆராய்ந்து விளக்குகிறது. இந்த மூன்று பிரிவுகளின் அடிப்படையிலே இந்நூல் அமைந்துள்ளன.

இராஜரட்சுமி. க (2014), பொருண்மையியல் நோக்கில் குறுந்தொகை என்னும் தலைப்பில் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டத்திற்கான ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். இவ்வாய்வேடு குறுந்தொகையில் உள்ள பாடல்களைப் பொருண்மையியல் கூறான மொழியலகுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருளைச் சொற்பொருள், தொடரின் பொருள் என இருவகைப்படுத்தி அதில் சொற்பொருள்களைச் சுட்டுப் பொருள், இலக்கணப் பொருள், மனவுணர்வுப் பொருள், சூழல் பொருள் என நான்கு வகையான பொருள்களைக் கொண்டவையாக விளக்கப்படுகின்றன.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இக்கட்டுரையில் சங்கப் பாடல்களில் உள்ள தூதுப் பொருண்மை அடிப்படையிலான நுட்பமான செய்திகளை விளக்குவதற்காக விளக்கமுறை ஆய்வும், செய்திகளைப் பகுத்துக் கூறும் வகையில் பகுப்புமுறை ஆய்வும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன.

பொருள் உணர்த்துமாறு

சொற்கள் தனியாக இருக்கும் பொழுது அவற்றிற்குப் பொருள் உணர்த்தும் ஆற்றல் முழுவதும் இல்லை. அவற்றைச் சிந்திப்பவன் தக்க வகையில் பயன்படுத்தும் பொழுது அவை பொருளைச் சரியாக உணர்த்துகின்றன. பல சூழ் நிலைகளுக்குப் பொதுவாக அமையக் கூடிய சொற்கள் இடம் ஒட்டியே தெளிவாகப் பொருளை உணர்த்தும். எனவே, சொல் அமைப்பும், தொடர்நிலை அமைப்பும், அவை அமையும் சூழ்நிலையும் பொருள் உணர்வுக்குக் காரணமாகின்றன எனலாம். ஒலியன்கள் குறைவாக இருந்தும் இடம் நோக்கி மாற்றொலிகளாக அமையுமாறு போலச் சொற்கள் குறைவாக இருந்தாலும் இடம் நோக்கிப் பலவகைப்பட்ட பொருள் நுட்பங்களை உணர்த்துகின்றன எனலாம். எனவே, பொருள் தெளிவிற்குச் சூழ்நிலை அடிப்படையாகும். இங்கு வாயில்கள் தூது செல்லும் போது சூழ்நிலை அறிந்து செல்லும் தூது சிறப்பானதாக அமைகிறது.

வெளிப்படைக் குறிப்பும்

சொற்கள் பொருள் உணர்த்தும்பொழுது சில வெளிப்படையாக உணர்த்தும், சில குறிப்பாக உணர்த்தும். சில சொற்கள் சூழ்நிலை இன்றியும் பொதுவாகப் பொருளைப் பெற்று இயங்கும். அது பல சூழ்நிலைகளில் பயின்று ஒரு பொது அமைப்பைப் பெற்று விளங்குவதாகும். அதனை வெளிப்படைப் பொருள் என்பர்.

சூழ்நிலை மாற்றத்தால் வெளிப்படைப் பொருள் மாறி வேறு ஒரு பொருளை உணர்த்துவதையே குறிப்புப் பொருள் தருவது என்பர். அவ்வாறு குறிப்புப் பொருள் வேறு ஒரு பொருளாயினும் அது வெளிப்படைப் பொருளோடு தொடர்பு பெற்றே விளங்கும் எனலாம். சிறப்பாக ஆகுபெயராக வருபவை குறிப்புப் பொருளில் வருவனவனாகும்.

ஆகுபெயர்

ஒன்றன் பெயரால் அதற்கு இயைந்த பிறிதை உரைப்பது ஆகுபெயர் என்று கூறும் இலக்கணம் பொதுவாகக் குறிப்புப் பொருள் தரும் சொற்களுக்குப் பொருந்தும் எனலாம். இவ்வாறு சொற்கள் வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் பொருள் உணர்த்தும் என்ற உண்மையைத் தொல்காப்பியனாரும் நன்னூலாரும் உணர்த்தக் காண்கிறோம்.

"தூஞ்சூர் யாமத்துந் துயிலறி யலரே" (ஐங்குறுநூறு.13)

இப்பாடலில் தலைவியின் ஊடலைத் தவிர்க்கத் தூது சொல்லும் வாயிலாக வந்தவரிடம் தலைவி தலைவனுடைய பெண்டிர் நள்ளிரவிலும் தூங்க மாட்டார்கள் என்பதை ஊர் துஞ்சியாமம் என்பது போல 'தூஞ்சூர் யாமம்' என முன்பின்னாக மாறி ஊர் என்ற பெயருக்கு ஆகிருவதன் மூலம் இடவாகுபெயரை உணர்த்தி நின்றது.

மேலும்,

"கடும்பகட்டு யானை நெடுந்தேர் அஞ்சி

கொன்முனை இரவு ஊர் போலச்

சில ஆகுக, நீ துஞ்சும் நாளே" (குறுந்தொகை.91)

அதாவது, தலைவி நெஞ்சை முன்னிலைப்படுத்தி உணர்வுடையது போல் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைகின்றது. பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவனைத்

தலைவி, கற்புக் கடமை உணர்ந்து ஏற்றுக் கொண்டவழி, தோழி 'இத்துணைக் கொடுமை யுடையவனை ஏற்றுக் கொண்டால் அவன் கொடுமைக்கு ஆளாகி மீண்டும் துன்புறுவாய்' எனக் கூறுவதாகவும் இப்பாடலுக்குப் பொருள் உரைக்கப்படும்.

அஞ்சியின் பகைப்புலத்து 'இரவுணர் போல' என் நெஞ்சில் இருள் படர்ந்து சூழ்ந்துள்ளதால் துஞ்சும் நாள் சிலவானது. இங்கு 'இரவுணர்' என்பது இரவை என்னும் ஊரில் வாழ்பவர்களுக்கு ஆகி வந்துள்ளது. மேலும், 'கொன்முனை' என்னும் சொல்லோடு வருவதால் 'கொன்' என்பது அச்சம் என்னும் பொருள் தரும் இடைச்சொல்லாகும். அச்சத்தால் இரவை என்னும் ஊரில் உள்ள மக்கள் துஞ்சாமல் இருந்தனர் என்பதாகவும் 'இரவுணர்' என்பது ஊருக்கு ஆகிவருதலால் இடவாகுப்பெயரை உணர்த்தி நிற்கிறது.

மேலும்,

"விலங்கு இரு முந்நீர் காலின் செல்லார்"

(குறுந்தொகை.130)

இப்பாடலில் தலைவன் நிலத்தில் புகுதல், வானில் இயங்குதல், நீரில் நடத்தல் போன்ற மூன்றிலும் சென்றிருக்கமாட்டார். எனத் தோழி தலைவியை ஆற்றுப்படுத்துவதாக உள்ளது. இதில் 'முந்நீர்' என்பது படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற மூன்று நீர்மையையுடைய கடலுக்கு ஆகி வருவதால் இஃது ஆகுபெயரை உணர்த்துகிறது.

பொருள் அமைப்பு

சொற்களுக்குப் பொருள் அமைப்பு அவை பெறும் வழக்குப் பற்றியே அமைகின்றது. ஒரு சொல்லுக்கு இன்ன பொருள்தான் உரியது என்பது வெறும் அமைப்பால் மட்டும் அமைவதன்று, அது பேச்சு வழக்கின் ஆட்சி பற்றி அமைவதாகும். இவ்வழக்கை இயல்பு வழக்கு என்றும், தகுதி வழக்கு என்றும் பிரித்துக் காண்பர். தொன்று தொட்டு இயல்பாகப் பழக்கத்தில் அமையும் பொருள் அமைப்பை இயல்பு வழக்கு என்றும், தகுதிபற்றி இவ்வாறு வழக்கினால் அமைவு பெறும் என்று செயற்கையாக வழங்கும் வழக்கைத் தகுதி வழக்கு என்றும் கூறுவர். தகுதி வழக்கு என்பது குறிப்பாகவே பொருள் தருவது எனலாம்.

இலக்கணம் உடையது, இலக்கணப் போலி, மருஉ ஆகிய இம்மூன்றையும் இயல்பு வழக்கு என்றும், இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழு உக்குறி ஆகிய இம் மூன்றையும் தகுதி வழக்கு என்றும் நன்னூலார் (2004) பிரித்துக் காட்டுவர்.

இலக்கணம் உடையது

இலக்கணம் உடையது என்பது இலக்கண நெறியால் வருவது. சான்றாக,

"புலவாய் என்றி- தோழி! புலவேன்
பழன யாமைப் பாசடைப் புறத்து
கழனி காவலர் சுரி நந்து உடைக்கும்" (நற்றிணை.280)

'பழன யாமைப் பாசடைப் புறத்து' என்பது கழனியழுவர் ஆமையின் ஓட்டைக் கல்லெனக் கருதித் தாம் சுட்ட நத்தையை உடைப்பர் என்றார். இங்கு 'யாமை' என்பது ஆமை என்றும் 'பாசடை' என்பது ஆமையின் முதுபுறம் என்று கூறுவதன் மூலம் இலக்கணப் பொருளை பெற்றுவருதைக் காண முடிகிறது. இப்பாடலில், தற்காலத்தில் 'யாமை' என்னும் சொல் 'ஆமை' என்ற சொல்லால் அழைக்கப்பட்டுவருகின்றன. ஆனால், 'ஆமை' என்ற சொல் சரியன்று அச்சொல் இலக்கணப்போலியாக வரும் சொல் 'யாமை' என்னும் சொல்லே பழங்கால முதல் அழைக்கப்படும் இலக்கணச் சொல்லாகும்.

மொழிக்கு முதலாக வரும் 'யா' என்னும் எழுத்துத் தற்காலத்தில் வினா எழுத்தாக அதாவது, யார், யாவை, யாது போன்ற சொல்களே வழக்கத்தில் இருந்துவருதைக் காணலாம் (மனோன்மணி தேவி, 2021). ஆனால், அக்காலத்தில் 'யா' என்னும் எழுத்து மொழிக்கு முதலாக மட்டுமின்றி ஓர் சொல்லாக வழங்கியுள்ளதைக் காண முடிகிறது. மேலும்,

"குருகுடைத் துண்ட வெள்ளகட் டியாமை
அரிப்பறை வினைஞ ரல்குமிசைக் கூட்டம்" (ஐங்குறுநூறு.81)

இப்பாடலில் ஆமையின் ஓட்டை உடைத்துக் குருகு அதன் வெள்ளையான இறைச்சியை உண்ணும். உண்டு மிஞ்சிய ஆமை இறைச்சியைக் கதிர் அறுக்கப் பறைமுடிக்கும் உழவர் கொண்டு வந்த உணவோடு கூடச் சேர்த்து உண்டனர் என்ற செய்தியை அறிய முடிகிறது. இவ்வாறு 'யாமை' என்னும் சொல் 'ஆமை' என்ற பொருளில் வழக்கத்தில் பயன்படுத்துவதைக் அறிய முடிகிறது.

இலக்கணப் போலி

இலக்கணம் உடையபோலச் சான்றோரால் வழங்கப்படுவது. சான்றாக,

"சினைதொறும் தூங்கும் பயம்கெழு பலவின்
சுளையுடை முன்றில், மனையோள் கங்குல்
ஒலிவெள் அருவி ஒலியின் துஞ்சும்" (நற்றிணை.77)

இப்பாடல் தலைவன் தலைவியின் நாட்டாம் இல்லாமல் இருக்கின்றான். அந்நிலையில் தோழி தலைவனிடத்தில் தலைவியின் அழகையும், அவள் ஊரின் சிறப்பையும் கூறி அவனுக்கு நாட்டத்தை வரவைக்கின்றாள். அப்பொழுது தலைவியின் மனையின்கண் உள்ள அழகை வெளிப்படுத்த 'சினைதொறும் தூங்கும் பயம்கெழு பலவின்' என்கிறாள். அதாவது வீட்டின் அருகில் வேர்ப்பலா மரங்கள் உள்ளன அவற்றில் சுளையுடைய பலாப்பழங்கள் அம்மரங்களில் நிரம்பக் காணப்படுகின்றன. அவ்வீட்டின் முன்பக்கத்தை 'முன்றில்' என்று குறித்தாள். 'முன்றில்' என்றால் வீட்டின் முன்னிடம் என்று பொருள்படும்.

வீட்டின் முன்னிடம் என்பதை இலக்கணப்படி 'இல்முன்' என்னும் சொல்லால் அழைக்க வேண்டும் (சீனி நைனா முகம்மது, 2015). மாறாக 'முன்றில்' என்ற இலக்கணப் போலி சொல்லாக வந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது. சங்கப் பாடல்களில் 'முன்றில்' என்னும் சொல் நற்றிணை 44, அகநானூறு 78, 87, 172, புறநானூறு 11 இது போன்ற மொத்தம் 48 பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

மருஉ

மருஉ என்பது தொன்று தொட்டு வருவதின்றி இடையிலே சில எழுத்துக் கெட்டும் திரிந்து அல்லது தோன்றி இலக்கத்தினின்று சிதைந்து வருவது. சான்றாக,

"காம்புகன் டன்ன தூம்புடை வேழத்துத்
துறைநணி யூரன் யுள்ளியென்
இறையோ எள்வளை நெகிழ்போ டும்மே" (ஐங்குறுநூறு.20)

இப்பாடலில் தோழி தலைவனுக்காக வாயில் நேர்தல் பொருட்டாக அமைந்தன. நீர்நிறைந்த ஊருக்குரிய தலைவனைக் காணாமல் அவனை நினைத்து நினைத்துத் தலைவியின் உடல் மெலிவதும் கையில் இறுக்கமாகவும் மிகவும் அழகாகவும் ஒளியோடு இருந்த வளையல்கள் 'நெகிழ்ந்து' (கழன்று) ஓடுகின்றன. அதாவது,

'நெகிழ்ந்து' என்னும் சொல் 'நெகிழ்பு' என்று மருவி வருவதன் மூலம் நெகிழ்ந்து என்னும் சொல்லில் உள்ள 'ந்து' என்னும் எழுத்துகள் கெட்டு 'பு' என்னும் எழுத்து தோன்றி 'நெகிழ்பு' என மருவி வந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது. இப்பாடலைப் போன்றே ஐங்குறுநூறு 471வது பாடலிலும் 'நெகிழ்ந்து' என்னும் சொல் 'நெகிழ்' என்று மருவி வருவதைக் காணலாம்.

இடக்கரடக்கல்

சொல்லத்தகா இடக்கான சொல்லை மறைத்துச் சொல்லுதல். சான்றாக,

"கழனி ஊரன் மகள்இவள்

பழன ஊரன் பாயல் இன் துணையே" (ஐங்குறுநூறு.96)

அழகிய நடையினை உடையது எருமை, அது உழக்கிய சேற்றில் நீலமணி போன்ற நிறமுடைய நெய்தலும், ஆம்பலும் தழைத்து வளரும் கழனிகளை உடைய ஊரனுடைய மகள் தலைவி என்று பொருள்படுகிறது. 'பழன ஊரன்' என்பது தலைவனைக் குறிக்கிறது. அதாவது வயல்களை உடைய ஊரன் என்பதாம். 'பழன ஊரன் பாயல்' என்றதால் வயல் சூழ்ந்த ஊருக்குச் சொந்தமான தலைவனே தலைவிக்கு உரியவன் ஆவான். 'பாயல்' என்பது படுக்கை, உறக்கம், பாதி என்று பொருள் தந்து நிற்கின்றன. ஆனால், இப்பாடலில் இச்சொல் 'படுக்கை' என்றே கையாளப்பட்டுள்ளன. தலைவிக்கு இந்த வயலுக்குரிய தலைவனே படுக்கைக்குச் சரியானவன் என்கிறது.

'படுக்கை' என்ற சொல் சொல்லத்தகாது எனக் கருதி 'பாயல்' என்று கூறியுள்ளதைக் காண முடிகிறது. இப்பாடலைப் போன்றே ஐங்குறுநூறு 293வது பாடலிலும் பாயல் என்ற சொல் வந்துள்ளதைக் காணலாம். ஆனால் இப்பாடலில் தலைவன் தலைவி தேர்வு செய்ததை,

"நலம்பெறு கையின்என் கண்புதைத் தோயே

பாயல் இன்துணை ஆகிய பணைத்தோள்

தோகை மாட்சி மடந்தை

நியலது உளரோ என்நெஞ்மர்ந் தோரே" (ஐங்குறுநூறு.293)

மலை முழுவதும் கொத்துக் கொத்தாக மலர்ந்து மணக்கிறது காந்தள். இப்பூக் கொத்துப்போல அழகிய கைகளால் என்கண்களைப் பொத்தியவனே 'பாயல் இன் துணை' உறக்கத்திற்கு இனிய துணையாகவும், பெரிய தோளும், மயில் போன்ற சாயலும் பெற்று விளங்கும் பெண்ணாகவும் என் நெஞ்சில் அமரும் தகுதியை

பொருண்மையியல் நோக்கில் சங்கத் தூதுப் பாடல்கள்

உடைய காதற்பெண். உன்னைத் தவிர வேறுயார் உளர் என்று தலைவன் கூறுகின்றதைக் காணலாம். தலைவி தன் உறக்கத்திற்கு ஏற்றவள் என்பதைப் 'பாயல்' என்ற சொல்லின் மூலம் உணர்த்தினன். இவ்வாறு இரு பாடல்களிலும் 'பாயல்' என்னும் சொல் 'படுக்கை, உறக்கம் என இரு பொருண்மையில் வருவதைக் காண முடிகிறது.

மங்கலம்

மங்கலம் என்பது மங்கலம் அற்ற சொல்லை ஒழித்து மங்கச் சொல்லால் கூறுவது. சான்றாக,

"சொல்லிய அளவை, தான்பெரிது கலுழ்ந்து
தீங்குஆ யினள்இவள் ஆயின் தாங்காது
நொதுமலர் போலப் பிரியின் கதுமெனப்
பிறிதுஒன்று ஆகலும் அஞ்சுவல் அதனால்
சேணின் வருநர் போலப் பேணா" (அகநானூறு.300)

இப்பாடலில் மீன் வேட்டையில் வல்லவர் பரதவர்கள் விடியற் காலையில் எழுந்து கடலிற்குச் சென்று கலைகொண்டு மீன்களைப் பிடிப்பர். பின்னர் பறிகொண்டு அவற்றை வாரி எடுத்து நுண்ணிய மணற்பரப்பில் காயவைப்பர். அவர்கள் வருந்துமாறு மீன்களைத் தின்னும் பறவையினம் வந்து வீழும். அத்தகைய செயலைப்போல் நீ உன் ஊருக்குச் செல்லுதற்குத் தேரினைப் பூட்டச் சொல்கிறாய் அப்படி செல்வதால் உன் தலைவி மிகவும் வருத்தமெய்துவாள். ஆதலின், அதனை எண்ணிப்பாராது அயலார் போல் பிரிந்து செல்ல விரும்புகின்றாய் அவ்வாறு சென்றால் இவளுக்கு வேறு தீங்கு நேர்ந்தாலும் நேரிடலாம் என யான் அஞ்சுகின்றேன் என்கிறாள் தோழி.

அதாவது, தலைவி தலைவனைப் பிரிந்த நிலையில் 'இறந்துபடுவாள்' என்பதனைப் 'பிறிதொன்றாகலும்' எனக் கூறுகிறாள். இதன் பொருள் தலைவி தலைவனின் பிரிவைத் தாளாமல் பசலைப்பட்டு 'இறந்துவிடுவாள்' என்பதனை வெளிப்படையாகக் கூறுதற்கு இயலாது என்று 'பிறிதொன்றாகலும்' என்ற மங்கலச் சொல்லாள் குறித்தாள் போலும்.

மேலும்,

"களரி பரந்து, கள்ளி போகி,
பகலும் கூவும் கூகையொடு பிறழ்பல்

ஈம விளக்கின், பேஎய் மகளிரொடு
அஞ்சுவந் தன்று, இம் மஞ்சபடு முதுகாடு
நெஞ்சுஅமத் காதலர் அகுத கண்ணீர்
என்புபடு சுடலை வெண்ணீறு அவிப்ப
எல்லார் புறனும் தான்கண்டு, உலகத்து
மன்பதைக்கு எல்லாம் தானாய்,

தன்புறம் காண்போர்க் காண்புஅறி யாதே" (புறம்நானூறு.356)

இப்பாடல், காடுவாழ்த்துப் பாடலாக வருவதால், 'காடு' என்பது வனம், மிகுதி, நெருக்கம், செத்தை, எல்லை, சுடுகாடு, இடம், சிறய ஊர் ஆகிய பொருளைத் தருகிறது. இந்த இடத்தில் 'காடு' என்ற சொல் 'சுடுகாடு' என்ற பொருளைத் உணர்த்தி நிற்கின்றன. மேலும், 'ஈம' என்னும் சொல்லும் 'சுடுகாடு', 'பிணஞ் சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு' என்னும் பொருளைத் தந்துநிற்கிறது. 'மஞ்சபடு முதுகாடு' என்பது இறந்தவர்களை எறிக்கும் மயான இடம் அந்த இடத்தைச் 'சுடுகாடு' என்ற மங்கலம் மற்ற சொல்லால் வழங்குவது வழக்கம் ஆனால், அவ்வாறு கூறுவது முறையன்று எனக் கருதி 'முதுகாடு' என்ற மங்கலச் சொல்கொண்டு வழங்குவதைக் காண முடிகிறது. மேலும், சுடலை என்ற சொல்லையும் கையாண்டுள்ளதையும் பார்க்க முடிகிறது.

இப்பாடலில் சுடுகாட்டின் இயல்பினை முதல் நான்கடிகளில் சித்தரித்துள்ளார். 'சுடுகாடு' என்ற மங்கல மற்ற ஒரு சொல்லுக்குக் காடு, ஈம, மஞ்சபடு முதுகாடு, சுடலை என மங்கலம் உள்ள நான்கு சொற்களை ஒரே பாடலில் கூறியிருப்பதைக் காண முடிகிறது. காதலன் இறந்து பட, காதலி கண்ணீர் வடிப்பாள், உலகில் பிறந்தோரெல்லாம் இறந்துபடுவர் என்பது சுட்டப்பெற்றது. இறப்பை வென்றவர் எவரும் இல்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றது இப்பாடல். மேலும், இதுபோன்றே குறுந்தொகை 231வது பாடலிலும் சுடுகாட்டினைச் சுடலை என்ற சொல்லால் வழங்கியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

குழுவக்குறி

ஒரு கூட்டத்தார் ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு பொருளின் பெயரை மறைத்து வேறொரு பெயரால் கூறுவதாகும். சான்றாக,

"நாள் வலை முகந்த கோள்வல் பரதவர்
நுணங்குமணல் ஆங்கண் உணங்கட் பெய்ம்மார்
பறிகொண் கொள்ளையர் மறுக உக்க

மீன்ஆர் குருகின் காணலம் பெருந்துறை" (அகநானூறு.300)
'பறி' என்னும் சொல் 'பிடுங்குகை, கொள்ளை, மீன்பிடிக்கும் கூடை, பனை
ஓலைப்பாய், உடம்பு, பொன் என்ற பொருள் தந்து நிற்கின்றன. இச்சொற்கள் ஒரு
கூட்டத்திற்குரிய சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் சொல்லாகும்.

இப்பாடலில் 'பறி' என்ற சொல் பரதவர்கள் நாள்தோறும் பிடிக்கும்
மீன்களைக் கூடையில் போட்டு எடுத்துவருவது வழக்கம், அவ்வாறு பிடித்த
மீன்களை ஒன்றாக ஒரே கூடையில் எடுத்துவரும் கூடைக்குப் 'பறி' என்று
பெயராகும். 'பறி' என்ற சொல் இப்பாடலில் பரதவர்களான ஒரு கூட்டத்தார் 'மீன்
கூடைக்கு' பயன்படுத்துவதைக் காண முடிகிறது. பொற்கொல்லர்கள் பொன்னைப்
'பறி' என்று வழங்குவதையும் பார்க்க முடிகிறது. இச்சொல் சங்கப் பாடல்களில்
அகநானூறும் 94, 377, நற்றிணை 142, குறுந்தொகை 221 ஆகிய பாடல்களிலும்
காணப்படுகிறது

முடிவுரை

தூதுப் பொருண்மை வெளிப்படையாகவும் குறிப்புப் பொருளாகவும் பல
சூழ்நிலைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இடவாகுபெயர் ஐங்குறுநூறு 13ஆம் பாடல்
மற்றும் குறுந்தொகை 91, 130 ஆகிய பாடல்கள் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன.
மேலும், இயல்பு வழக்கு, தகுதி வழக்காகவும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. தகுதி வழக்குக்
குறிப்பாகப் பொருள் தருகிறது. இலக்கணம் உடையது, இலக்கணப் போலி, மரூஉ
ஆகிய இம்மூன்றும் இயல்பு வழக்கு என்றும், இரக்கரடக்கல், மங்கலம்,
குழுஉக்குறி ஆகிய மூன்றும் தகுதி வழக்காகவும் பயின்றுள்ளன. இவ்விலக்கண
முறைப்படி துஞ்சூர் யாமம், இரவுணர் போல', கொன்முனை, கொன், முந்நீர்,
புகுதல், யாமை, ஆமை, பாசடை, முன்றில், நெகிழ், பாயல், உறக்கம்,
இறந்துபடுவாள், பிறிதொன்றாகல், காடு, முதுகாடு, மஞ்சபடு முதுகாடு, ஈம,
வனம், மிகுதி, நெருக்கம், செத்தை, எல்லை, சுடுகாடு, இடம், சிறய ஊர், பறி,
பிடுங்குகை, கொள்ளை இதுபோல பல சொற்கள் பயின்றுவந்துள்ளதை அறிய
முடிகிறது.

REFERENCES

- Balasubramanian, K.V. (U.A.), (2007). *Purananuru*, Chennai: New Century Book House Publication, India.
- Datsinamoorthy, A. (U.A.), (2007). *Ainggurunur*, Chennai: New Century Book House Publication, India.
- Elavarasu, Soma. (2004). *Nannol Eluttatikaram*, Chennai: Manivasakar Publishing House, Barimunai, India.
- Ganesayar Edition. (2007). *Tolkappiyam Sollatikara Moolamum Senavarayararum*, Chennai: International Institute Tamil Studies, India.
- Manonmani Devi, A. (2021). New Rules and Tholkaappiya Rules in Nannul Grammar. International Research Journal of Tamil Literary Studies 3, 7-22.
- Nagarajan, V. (U.A.), (2007). *Kurunthoogai*, Chennai: New Century Book House Publication, India.
- Rajaratsumi, K. (2014). *Kurunthoogai on Semantics*, Pondicherry: Pondicherry Institute of Linguistic and Cultural Research, India.
- Saminatha Iyer, U.V. (U.A.), (2009). *Kurunthoogai*, Chennai: U.V.S. Publishing House, Besantnagar, India.
- Seeni Naina Mohamed, Se. (2015). *Nallathamizh Ilakkanam*. Penang: Unggal Kural Publication.
- Seyapalam, R. (U.A.), (2007). *Akananuru*, Chennai: New Century Book House (b) Lit, 41, b. Sitco Indus Real Estate, Ambattur - 98, India.
- Shanmugam, C. (1989). *Semantics*, Annamalai Nagar: All India Tamil Linguistic Society, Chidambaram, India.
- Shanmugampillai, M. (P.A.), (1985). *Kurunthoogai*, Thanjavur: Tamil University Publication.
- Sundaramoorthy, K. (1981). *Tolkappiyam, Sollathikaram, Senavarayam*, Chidambaram: Annamalai University, India.
- Thuraisamippillai Avvai. (U.A.), (2015). *Natrinai Moolamum Uaraium*, Chennai: Sharda Publication, India.
- Thuraisamippillai Avvai. (U.A.), (2016). *Purananuru*, Chennai: Chennai: Sharda Publication, India.